

Landmandsbankministerier: Man har haft Ministerier, som man har kunnet indrangere under den Bank, der nærmest stod bagved dem. Jeg vil haabe, at det nuværende Ministerium maa faa det Lov paa sig, at ingen bestemt Bank og heller ikke Bankverdenen i sin Almindelighed maa staa bag det og gøre sin Indflydelse gældende paa det. Hermed har jeg for saa vidt gjort det, som jeg til at begynde med sagde, at jeg ikke behøvede at gøre, nemlig at byde det nye Ministerium Velkommen, selv om det ogsaa er noget sent.

Jeg vil endnu kun gøre den berigtigende Bemærkning, som jeg før antydede. Det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen) og andre ærede Medlemmer af Reformpartiet og de Moderate have for at kunne agitere dermed draget Udtrykket Studentersamfundets-Ministerium frem og sagt, at det var mig, der havde fundet paa denne Betegnelse. Jeg maa overfor dette have Lov til at fremsætte en Berigtigelse. Det har jeg ikke sagt. Jeg har ikke sagt det i den Form, hvori det er blevet draget frem. Jeg var indbudt af Studentersamfundet til at tale om det nye Ministerium lige efter dets Dannelse. Og jeg begyndte med at sige — den ærede Formand for Studentersamfundet (L. Jensen), der sidder her, og det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen), der var til Stede som Provinskorrespondent, kunne bevidne det —, at Studentersamfundet paa en vis Maade kunde ønske sig til Lykke med dette Ministerium, fordi saa mange af dets Medlemmer vare udgaaede af dets Kredts. Jeg føjede til, at det var ikke min Grund til at hilse det nye Ministerium Velkommen. Om det bestod af Studenter eller ikke, Akademikere eller ikke, var den ligegyldigste Ting af Verden. Men skulde det endelig være Akademikere, maatte de hellere være udgaaede af Studentersamfundet end af Foreningen. Jeg føjede til, at jeg troede, de i alt Fald vare i Pagt med Studentersamfundets Aand, som er den frisindede Intelligens, i nøje Pagt med det brede Landbodemokrati og i venlig Forstaaelse med den moderne Arbejderbevægelse. Det er noget andet end et Studentersamfundets-Ministerium. Referere de mine Ord, som de ere faldne, ville de ikke kunne bruge dem i den meget ensidige, giftige og perfide Agitation mod det nuværende Ministerium som et særligt Københavner- og By-Ministerium, dette Ministerium, der støtter sig paa et Parti, der ikke har en eneste københavnsk Repræsentant, hvis Re-

præsentanter alle ere Landborepræsentanter. Saa føjede jeg endvidere til, at jeg haabede, at Studentersamfundets rette Aand, som bestaar i Mangel paa Respekt for alle Autoriteter, ogsaa de Autoriteter, der pynte sig med Eksaminer, maatte raade i det nye Ministerium, denne Mangel paa Respekt for den rent ydre Autoritet, Mangelen paa Respekt for det, som de National-liberale ansaa for at være Adkomsten til Magten, nemlig Besiddelsen og Dannelsen: Besiddelsen og Dannelsen i de National-liberale Forstand, Besiddelse enten ude blandt Proprietærerne eller i Bourgeoisiet, Dannelse i Form af det tomme Eksamensvæsen. Som om det betød noget som helst til Bedømmelse af en Mands Dygtighed! Jeg ønskede det Mangelen paa Respekt for Hofvæsen og alt, hvad dertil hører. Jeg ønskede det nye Ministerium Mangel paa Respekt for alle den Slags Ting, jeg ønskede det den friglorte og aandelige Overlegenhed i Modsætning til, hvad jeg havde sporet saa tidt hos de tidligere Regeringer, udgaaede af Landbovenstre, i Modsætning til det, jeg saa ofte havde mærket hos det ærede Medlem fra Ringkøbing, en Mand, der var udgaaet af Folket, men efter min Mening aldrig var vunden frem til at blive en frigjort Personlighed, der ser med tilstrækkelig Mangel paa Respekt paa alt, hvad der hidtil har regeret, paa alt, hvad der hidtil har været førende, en Personlighed, der ser med tilstrækkelig Foragt paa Bourgeoisiet, paa Dannelsen, paa Besiddelsen, paa Studentervæsen, paa akademisk Hovmod, paa alt det, der ikke er andet end Ringagt værd. Det er ikke det, det kommer an paa, det er den menneskelige Dygtighed, det kommer an paa. Det ærede Medlem fra Ringkøbing har aldrig haft den aandelige Frigjorthed, og derfor er han bleven imponeret af Hof og Militær og Uniformer og Glans og Ordre og Titler og Provster og Biskopper og Admiraler og Generaler og Hofmænd og Kongehus. Han er bleven imponeret deraf, han har bøjet sig derfor som for noget, der stod over ham. Han har aldrig mødt, som han skulde være mødt, som Folkets Mand, tilstrækkelig frigjort til at kunne le ad det hele som noget, der ikke er bedre værd. Han formaaede ikke at se overlegent paa det hele, og derfor kunde han ikke beherske det. Jeg vil ønske det nye Ministerium den aandelige Frigjorthed, den Overlegenhed, som jeg tror, det, hvis de ere Studentersamfundets rette Sønner, er i Besiddelse af. Jeg vil ønske det tilstræk-